

Dimecres XXXII durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 17,11-19): Un dia, tot fent camí cap a Jerusalem, Jesús passava entre Samaria i Galilea. A l'entrada d'un poble van anar a trobar-lo deu leprosos, que s'aturaren un tros lluny i es posaren a cridar: «Jesús, mestre, tingues pietat de nosaltres!». En veure'ls, Jesús els digué: «Aneu a presentar-vos als sacerdots». Mentre hi anaven, van quedar purs de la lepra.

Un d'ells, quan s'adonà que havia estat guarit, va tornar enrere glorificant Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies. Aquell home era un samarità. Jesús digué: «¿No eren deu, els qui han quedat purs? ¿On són els altres nou? ¿No n'hi ha hagut cap que tornés per donar glòria a Déu fora d'aquest estranger?». I li digué: «Aixeca't i veste'n: la teva fe t'ha salvat».

«Es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies»

P. Conrad J. MARTÍ i Martí OFM
(Valldoreix, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús passa vora nostre per a fer-nos viure l'escena esmentada més amunt, amb un caire real, en la persona de tants marginats com hi ha a la nostra societat, els quals esguarden els cristians per trobar-hi la bondat i l'amor de Jesús. En temps del Senyor, els leprosos formaven part de l'estament dels marginats. De fet, aquells deu leprosos anaren a trobar Jesús «a l'entrada d'un poble» (Lc 17,12), car ells no podien entrar a les poblacions, ni els era permès apropar-se a la gent («s'aturaren un tros lluny i es posaren a cridar»).

Amb una mica d'imaginació, cadascú de nosaltres pot reproduir la imatge de marginats de la societat, que tenen nom com nosaltres: immigrants, drogoaddictes, delinqüents, malalts de sida, gent en atur, pobres... Jesús vol guarir-los, remeiar llurs sofrències, resoldre els seus problemes; i ens demana col·laboració de forma

desinteressada, gratuïta, eficaç... per amor.

A més, apropem a cadascú de nosaltres la lliçó que dóna Jesús. Som pecadors i necessitats de perdó, som pobres que tot ho esperem d'Ell. Seríem capaços de dir com el leprós «Jesús, mestre, tingues pietat de mi» (cf. Lc 17,13)? Sabem recórrer a Jesús amb pregària profunda i confiada?

Imitem el leprós guarit, que torna a Jesús a donar-li gràcies? De fet, només «un d'ells, quan s'adonà que havia estat guarit, va tornar enrere glorificant Déu» (Lc 17,15). Jesús troba a faltar els altres nou: «No eren deu, els qui han quedat purs? On són els altres nou?» (Lc 17,17). Sant Agustí donà la següent sentència: «'Gràcies a Déu!': no hi ha res que hom pugui dir amb major brevetat (...) ni fer amb major utilitat que aquestes paraules». Per tant, nosaltres, com agraïm a Jesús el gran do de la vida, pròpia i de la família; la gràcia de la fe, la santa Eucaristia, el perdó dels pecats...? No ens passa que alguna vegada no li donem gràcies per l'Eucaristia, tot i participar-hi amb freqüència? L'Eucaristia és —no en dubtem— la nostra millor vivència de cada dia.